

Euroopa Kohtu 14. aprilli 2011. aasta määrus — Luigi Marcuccio versus Euroopa Liidu Kohus

(Kohtuasi C-460/10 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Lepinguväline vastutus — Hageja esindamine — Volitusea advokaat — Apellatsioonkaebuse kättetoimetamine — Kahju hüvitamise nõue — Euroopa Liidu Kohus — Rahuldamata jätmine — Tühistamishagi — Väidetavalt tekitatud kahju — Kahju hüvitamise hagiavaldis — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ning osaliselt ilmselgelt põhjendamatu apellatsioonkaebus)

(2011/C 232/18)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Luigi Marcuccio (esindaja: avvocato G. Cipressa)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Kohus (esindaja: A. V. Placco)

Ese

Apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 6. juuli 2010. aasta määruse peale kohtuasjas T-401/09: Marcuccio vs. komisjon, millega Üldkohus jättis rahuldamata esiteks nende Euroopa Kohtu väidetavate otsuste tühistamise nõude, millega jäeti rahuldamata nõue hüvitada kahju, mis tekkis väidetava rikkumise tõttu apellatsioonkaebuse kättetoimetamisel Luigi Marcucciole kohtuasjas T-20/09 P, ning teiseks kahju hüvitamise nõue.

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista apellatsioonkaebusega seotud kohtukulud välja Luigi Marcucciolt.

⁽¹⁾ ELT C 328, 4.12.2010.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 15. aprilli 2011. aasta määrus (Commissione tributaria provinciale di Parma (Itaalia) eelotsusetaotlus) — Danilo Debiasi versus Agenzia delle Entrate, Ufficio di Parma

(Kohtuasi C-613/10) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Ilmselge vastuvõetamatus)

(2011/C 232/19)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione tributaria provinciale di Parma

Pooled

Kaebuse esitaja: Danilo Debiasi

Vastustaja: Agenzia delle Entrate, Ufficio di Parma

Ese

Eelotsusetaotlus — Commissione tributaria provinciale di Parma — Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23) artikli 13 punkti A tõlgendamine — Makstud sisendkäibemaksu mahaarvamine — Avalik- või eraõiguslikud tervishoiuasutused, mis tegelevad maksust vabastatud tegevusega — Siseriiklikud õigusnormid, mis välistavad niisuguse maksu mahaarvamise, mida tasutakse nende maksust vabastatud tegevuste juures kasutatavate asjade või teenuste ostul

Resolutsioon

Commissione tributaria provinciale di Parma (Itaalia) 7. juuli 2010. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus on ilmselgelt vastuvõetamatu.

⁽¹⁾ ELT C 80, 12.3.2011.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Bíróság (Ungari) 18. aprillil 2011 — Bericap versus Plastinnova 2000

(Kohtuasi C-180/11)

(2011/C 232/20)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Bericap Záródástechnikai bt

Vastustaja: Plastinnova 2000

Teine mentluspool: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (varem Magyar Szabadalmi Hivatal)

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu õigusega on kooskõlas, kui kasuliku mudeli õiguskaitse tühistamise taotlusega seotud otsuse muutmiseks alustatud menetluses toimub meetmete, menetluse ja õiguskaitsevahendite kohaldamine selliselt, et liikmesriigi kohus ei ole seotud poolte nõuete või väidetega ning kohtul on sealhulgas õigus nõuda omal algatusel tema poolt vajalikuks peetud tõendeid?
2. Kas Euroopa Liidu õigusega on kooskõlas, kui kasuliku mudeli õiguskaitse tühistamise taotlusega seotud otsuse muutmiseks alustatud menetluses toimub meetmete, menetluse ja õiguskaitsevahendite kohaldamine selliselt, et liikmesriigi kohus ei ole otsuse tegemisel seotud tühistamise kohta tehtud haldusasutuse otsusega või selles tuvastatud faktiliste asjaoludega, eelkõige haldusmenetluse käigus välja toodud tühistamise aluste või haldusmenetluse käigus esitatud seisukohtade, väidete või tõenditega?

3. Kas Euroopa Liidu õigusega on kooskõlas, kui kasuliku mudeli õiguskaitse tühistamise uue taotlusega seotud otsuse muutmiseks alustatud menetluses toimub meetmete, menetluse ja õiguskaitsevahendite kohaldamine selliselt, et liikmesriigi kohus jätab uue taotluse tõendite — kaasa arvatud tehnika taset puudutavad tõendid — hulgast välja need tõendid, mis on esitatud juba seoses kasuliku mudeli õiguskaitse tühistamise varasema taotlusega?

**Fédération Internationale de Football Association (FIFA)
27. aprillil 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu
(seitsmes koda) 17. veebruari 2011. aasta otsuse peale
kohtuasjas T-385/07: Fédération Internationale de Football
Association (FIFA) versus Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-204/11 P)

(2011/C 232/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Fédération Internationale de Football Association (FIFA) (esindajad: advokaadid A. Barav ja D. Reymond)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Belgia Kuningriik, Saksamaa Liitvabariik, Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik

Apellandi nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- jätta Üldkohtu 17. veebruari 2011. aasta otsus kohtuasjas T-385/07 muutmata vastuvõetavust puudutavas osas;
- tühistada Üldkohtu 17. veebruari 2011. aasta otsus kohtuasjas T-385/07 sisulises osas niivõrd, kui see otsus kiidab heaks FIFA korraldatavate maailmameistrivõistluste tavamängude kandmise Belgia „ühiskonna jaoks väga tähtsate sündmuste” loendisse direktiivi tähenduses;
- teha asjas lõplik kohtuotsus vastavalt Euroopa Kohtu põhikirja artiklile 61;
- mõista komisjonilt välja FIFA kohtukulud, mis tulenevad menetlusest esimeses kohtuastmes ning käesolevast apellatsioonimenetlusest.

Väited ja peamised argumendid

1. **Õigusnormi rikkumine, Euroopa Kohtu põhikirja artikli 36 rikkumine, direktiivi 89/552/EMÜ⁽¹⁾ (direktiiviga 97/36/EÜ⁽²⁾ muudetud kujul) artikli 3a lõike 2 ning liidu õiguse rikkumine ja ELTL artikli 296 valesti kohaldamine** (kohtuliku kontrolli piiride ületamine, põhjenduse vastuolulisus, niisuguste põhjenduste kasutamine, mida vaid-

lustatud otsuses ei olnud FIFA maailmakarikavõistluste kvalifitseerimise kohta esitatud ning nendest põhjendustest ebaõigete õiguslike järeldute tegemine, tõendamiskoormise ümberpööramine)

Apellatsioonkaebuse esitaja väidab, et Üldkohus rikkus liidu õigust seeläbi, et ta toetas oma järeldust, et komisjon kvalifitseeris FIFA maailmameistrivõistlused direktiivi 89/552/EMÜ (direktiiviga 97/36/EÜ muudetud kujul) kohaldamise seisukohalt õigesti „loomuldasa üheksainsaks sündmuseks” põhjendustega, mis ei sisaldu komisjoni otsuses⁽³⁾; samuti rikkus Üldkohus liidu õigust, esitades vastuolulisi ja omavahel kokkusobimatuid põhjendusi ning leides, et liikmesriigid ei pea esitama konkreetseid põhjusi selleks, et kanda FIFA maailmameistrivõistluste tavamängud oma ühiskonna jaoks väga tähtsate sündmuste loendisse; ning pöörates ümber tõendamiskoormise.

2. **Õigusnormi rikkumine, direktiivi 89/552/EMÜ (direktiiviga 97/36/EÜ muudetud kujul) artikli 3a lõike 1 rikkumine, ELTL artikli 296 valesti kohaldamine ning Euroopa Kohtu põhikirja artikli 36 rikkumine** (FIFA maailmameistrivõistluste ebaõigesti kvalifitseerimine, kohtuliku kontrolli piiride ületamine, tuginemine kaalutlustele, mis ei sisaldu vaidlustatud otsuses, „tavamängudega” seotud faktilistele asjaoludele eksliku hinnangu andmine ning sellest valede õiguslike järelduste tegemine, vaidlustatud otsuse põhjenduse piisavaks pidamine ning esitatud argumentidele vastamata jätmine)

Apellatsioonkaebuse esitaja väidab, et Üldkohus rikkus liidu õigust, otsustades, et komisjon leidis õiguspäraselt ja piisavalt põhjendatult, et FIFA maailmameistrivõistlused tervikuna kujutavad endast Belgia ühiskonna jaoks väga tähtsat sündmust direktiivi 89/552/EMÜ (direktiiviga 97/36/EÜ muudetud kujul) tähenduses. Täpsemalt rikkus Üldkohus õigusnormi ja tegi faktilistest asjaoludest valesid õiguslike järeldusi, kinnitades komisjoni põhjendamatu tõdemust, et FIFA maailmameistrivõistlused tervikuna leiavad Ühendkuningriigis „suurt vastukaja”, et neid on tavaliselt üle kantud tasuta televisioonis ja neil on olnud palju televaatajaid.

3. **Õigusnormi rikkumine, ELTL rikkumine, direktiivi 89/552/EMÜ (direktiiviga 97/36/EÜ muudetud kujul) artikli 3a lõigete 1 ja 2 rikkumine, ELTL artikli 296 valesti kohaldamine ning Euroopa Kohtu põhikirja artikli 36 rikkumine** (kohtuliku kontrolli ulatuse ületamine, otsustamine, et komisjon leidis õigesti ja piisavalt põhjendatult, et Belgia meetmed, millest teatati, on kooskõlas liidu õigusega ning nendega kaasnevad piirangud on õiguspärased, õiguse teabele ulatuse vale tõlgendamine ning üldise huvi laia juurdepääsu tagamise vastu ühiskonna jaoks väga tähtsate sündmuste teleülekannetele ulatuse vale tõlgendamine)